

Sygn. akt I ACz 695/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko (spraw)
Sędziowie:	SA Anna Pele
	SA Kazimierz Rusin

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **Zakładu Usługowo Produkcyjno Handlowego (...) Sp. z o.o. w G.**

przeciwko **(...) S.A. w K.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **powoda**

na postanowienie Sądu Okręgowego Wydziału VI Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 8 lipca 2013 r., sygn. akt VI GC 269/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy VI Wydział Gospodarczy w Rzeszowie przyznał Instytutowi Techniki Budowlanej w W. kwotę 4.457,32 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii w sprawie. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w dniu 12 lutego 2013 r. Instytut przedłożył fakturę za sporządzenie opinii w sprawie w kwocie przyznanej postanowieniem z dnia 8 lipca 2013 r. Instytut wyliczył swoje wynagrodzenie uwzględniając stawkę 151 zł za godzinę, wynikającej z zarządzenia nr (...) Dyrektora Instytutu Techniki Budowlanej z dnia 20.02.2012 r.

Zgodnie z wytycznymi Sądu Apelacyjnego zawartymi w postanowieniu z dnia 7.06.2013 r. (I ACz 322/12) Sąd Okręgowy ponownie dokonał analizy opinii oraz karty pracy, w tym w zakresie co do 24 godzin niezbędnych do jej wydania. Sąd Okręgowy wskazał w uzasadnieniu, że opinia odpowiadała na pytanie o to, jakie normy winny zostać zastosowane do oceny wykonania spornych rur, jak też dokonała oceny przeprowadzonych już badań. Opinia odniosła się do każdego z badań uzasadniając każdorazowo zgłoszone zastrzeżenia.

Zdaniem Sądu Okręgowego – już na obecnym etapie procesu można wskazać, że opinia Instytutu będzie przydatna przy ustalaniu stanu faktycznego i odpowiada zakresowi zlecenia. Nie świadczy zaś o braku jej przydatności do rozstrzygnięcia sporu okoliczność, że jedna ze stron nie zgadza się z jej wnioskami i wnioskuje o dowód z opinii innego instytutu.

W ocenie Sądu, w świetle szczegółowo przedstawionych w uzasadnieniu założeń i doświadczenia życiowego – brak jest podstaw do zakwestionowania podanego przez Instytut czasu niezbędnego do sporządzenia opinii w wymiarze 24 godzin.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez powoda. Skarżący zarzucił:

1. naruszenie przepisów art. 288 kpc i art. 89 ust. 1 i art. 90 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie wskutek przyznania wynagrodzenia Instytutowi oraz określenia wysokości wynagrodzenia w zawyżonej wysokości nieadekwatnej do wykonanej przez niego pracy.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu zażalenia powód wyraził stanowisko, że na obecnym etapie postępowania nie można postawić wniosku, że opinia ITB jest przydatna przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.

Opinia ma charakter ogólnikowy i zawiera szereg nieścisłości, na które powód zwracał uwagę w zarzutach sformułowanych do tej opinii. Brak wyjaśnienia rozbieżności, w szczególności poprzez wykonanie opinii przez innego biegłego, uniemożliwia rzetelną ocenę przydatności przedmiotowej opinii w niniejszej sprawie.

Zdaniem skarżącego – z uwagi na podnoszona wadliwość oraz brak opinii, jak również konieczność dysponowania specjalistyczną wiedzą dla oceny tej opinii, dopiero sporządzenie fachowej oraz opinii przez inny Instytut pozwoli na dokonanie oceny, na ile opinia ITB jest poprawna merytorycznie oraz przydatna dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie.

Argumentacja Sądu Okręgowego dotycząca czasochłonności opracowanej opinii, zdaniem skarżącego, nie jest przekonująca.

W konkluzji uzasadnienia – powód stwierdza, że wynagrodzenie ITB nie powinno być większa niż należność za 4 godziny pracy tj. w kwocie 604 zł (4 x 151 zł).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Z uzasadnienia pozwu wynika, że w związku z odstąpieniem przez powoda od umowy sprzedaży rur zawartej z pozwanym w związku z ich wadami – powód domaga się zwrotu zapłaconej ceny za wadliwe rury (78.587,16 zł) i zwrotu kosztów badań betonu (1.243 zł). Stanowisko stron w przedmiocie jakości rur i doboru rur do wykonania zadania inwestycyjnego jest sporne w sprawie. W tej sytuacji Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 7 grudnia 2012 r. (k. 251) dopuścił dowód z opinii Instytutu Techniki Budowlanej w W. na okoliczności opisane w treści postanowienia. Odpis postanowienia Sąd doręczył pełnomocnikom obu stron.

Pismem z dnia 3.01.2013 r. (k. 262) ITB wyraził akceptację co do opracowania opinii, jak i poinformował Sąd, że koszt wydania opinii będzie wynosić 3.624 zł + 23 % VAT. W piśmie w/w Instytut wskazał, że może wydać opinię w zakresie dokonania oceny przeprowadzonych przez strony badań w świetle norm obowiązujących w stosunku do rur WIPRO oraz wskazania, jakie normy powinny mieć zastosowanie do oceny prawidłowości wykonania spornych rur, w tym zakresie materiału, z jakiego zostały wykonane w uwzględnieniu norm odniesienia zastosowanych podczas badań przez powoda. Z treści powyższego pisma wyraźnie wynika, że przedmiotem opinii nie będzie ocena, czy dobór rur do wykonania przedmiotowego zadania inwestycyjnego został wykonany prawidłowo.

Sąd Okręgowy warunki i zakres sporządzenia opinii zaakceptował, co wynika z adnotacji Sądu na w/w piśmie Instytutu (k. 262).

Instytut Techniki Budowlanej złożył opinię w sprawie w dniu 12 lutego 2013 r. (k. 299). W treści opinii Instytut ponownie wskazał, że zakres opinii nie obejmuje oceny w przedmiocie doboru rur (powołano się na własne pismo z dnia 3.01.2013 r. wyżej opisane).

Po złożeniu opinii Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 4 marca 2013 r. przyznał instytutowi wynagrodzenie zgodnie z przedłożoną kartą pracy biegłego wraz z fakturą VAT (k. 334 i 335).

Zastrzeżenia i zarzuty do opinii przedłożyły obie strony.

Pozwany wnosił o uzupełnienie opinii w określonym zakresie. Powód wniósł o pominięcie opinii z uwagi na jej liczne braki szczegółowo opisane w piśmie z dnia 11.03.2013 r. (k. 338) i dopuszczenie dowodu z opinii innego instytutu oraz o oddalenie wniosku pozwanego o uzupełnienie opinii ITB.

Instytut odpowiedź na zarzuty powoda zawarł w piśmie z dnia 27.03.2013 r. (k. 354), podkreślając, że opracowana opinia wyczerpuje temat oceny przeprowadzonych badań przez laboratoria, które zostały wskazane w aktach sprawy.

Na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 4.03.2013 r. w przedmiocie wynagrodzenia Instytutu Techniki Budowlanej w W. – Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 7 czerwca 2013 r. (I ACz 322/13) uchylił zaskarżone postanowienie dotyczące przyznanego wynagrodzenia i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że Sąd Okręgowy nie dokonał analizy opinii ani karty pracy. Dlatego ponownie powinien rozpoznać wniosek Instytutu o przyznanie mu wynagrodzenia, dokonując stosownej analizy opinii oraz karty pracy pod kątem rzetelności sporządzonej opinii, zastosowanie się do treści zlecenia Sądu i przydatności opinii do rozstrzygnięcia sprawy (k. 384).

Ponownie badając sprawę w przedmiocie wynagrodzenia dla Instytutu Techniki Budowlanej w W. za opracowanie opinii – Sąd Okręgowy zaskarżonym postanowieniem z dnia 8 lipca 2013 r. (k. 437) przyznał ITB kwotę 4.457,52 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii w sprawie.

Odnosząc się do zarzutów zażalenia powoda w przedmiocie wysokości przyznanego wynagrodzenia – Sąd Apelacyjny uznał je za nieuzasadnione.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że ostatecznie przedmiot opinii został zawężony, w stosunku do pierwotnego zlecenia skierowanego do Instytutu Techniki Budowlanej wydanego w oparciu o treść postanowienia dowodowego Sądu Okręgowego z dnia 7 grudnia 2012 r. (k. 251). Jak już wyżej wskazano w uzasadnieniu – zakres opinii do opracowania której zobowiązał się ITB łącznie z określeniem wysokości należnego z tego tytułu wynagrodzenia – został precyzyjnie określony w piśmie ITB z dnia 3.01.2013 r.

Analiza treści złożonej opinii (wraz z jej uzupełnieniem) i porównanie zakresu opinii z tym, który został doprecyzowany w piśmie z dnia 3.01.2013 r. (k. 262) prowadzi do wniosku, że Instytut wykonał w całości przyjęte zlecenie. Nie uzasadnione są więc zarzuty powoda w tym przedmiocie.

Z uwagi na ograniczenie zakresu opinii zleconej Instytutowi – jak wynika z akt sprawy – postępowanie dowodowe zmierzające do rozstrzygnięcia sporu – wymaga dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii biegłych. Nie oznacza to jednak, iż opinia ITB już złożona do akt sprawy jest dla rozstrzygnięcia sporu nieprzydatna, co trafnie podkreślił Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Nie uzasadniony jest także zarzut powoda w przedmiocie zawyżenia czasu niezbędnego do opracowania opinii. Sugerowany przez powoda czas, który powinien biegłym „wystarczyć” dla opracowania opinii – 4 godziny – jest nie do zaakceptowania. Pomija bowiem powód, że pisemne sporządzenie opinii musi poprzedzić czynność związana z analizą dokumentacji.

Nadto ponownie należy podkreślić, że przyjmując zlecenie opracowania opinii Instytut wyraźnie i konsekwentnie wskazał ile będzie kosztować opracowanie opinii i przyjęcie zlecenia do realizacji uzależnił od akceptacji kosztorysu. Sąd Okręgowy tej akceptacji udzielił.

Reasumując powyższe – zażalenie powoda jako nieuzasadnione należało oddalić (art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc).